Partea introductivă
Dosarul nr.2-15869/24
2-24136333-12-2-29112024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 ianuarie 2025 mun. *****

Judecătorul din Judecătoria *****, sediul Centru, Republica Moldova, Svetlana Cușnir, soluționând, unipersonal, după procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de SA „*****r” către SRL „V*****” și ***** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

Partea descriptivă

c o n s t a t ă:

La 27 decembrie 2024, SA „*****r” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „V*****” și ***** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, la 11 august 2021, între SA „*****r” și SRL „V*****”, a fost încheiat Contractul de achiziționare a mărfurilor nr. 216.

Totodată, a fost semnat un Contract de fidejusiune, prin care ***** a devenit fidejusor, prin care s-a obligat să răspundă solidar cu SRL „V*****” pentru neexecutare sau executare necorespunzătoare față de reclamant cu privire la executarea Contractului de vânzare-cumpărare nr. 216 din 11 august 2021.

Prin Contract, reclamantul s-a obligat să livreze marfă, iar pârâtul SRL „V*****” s-a obligat să primească această marfă și să achite prețul ei.

A menționat că, în perioada 02.11.2023 - 29.01.2024, SRL „V*****” a procurat marfă, care ulterior urma să fie achitată conform facturii fiscale eliberată. Marfa a fost recepționată de pârât fără nicio o reclamație, însă obligația de plată nu a fost respectată la timp, fiind acumulată o datorie în mărime de 45333,13 lei, conform actului de verificare.

A indicat că, dat fiind faptul, că pârâții nu își onorează benevol obligația de plată a mărfii, reclamantul este obligat să înainteze prezenta cerere de chemare în judecată pentru a-și executa creanțele sale față de pârâți.

A invocat că, în conformitate cu contractul de achiziționare a mărfurilor, debitorul se obligă să achite marfa în termen de 30 zile din momentul livrării mărfii, termen de achitare stipulat în pct. 2.2. din contractul menționat.

Luând în considerare că reclamantul și-a executat obligațiile conform Contractului, administrația reclamantului a notificat pârâții, prin Somații de mai

multe ori, să-și onoreze obligațiile contractuale și anume plata datoriei și a penalităților în decursul a 3 zile, dar până în prezent aceștia nu au dat niciun răspuns și nu au achitat datoria și penalitatea. Reclamantul a notificat telefonic de câteva ori pârâții cu privire la obligațiile sale de a executa obligațiile, dar aceștia nu au întreprins careva acțiuni întru executarea obligațiunilor sale.

Conform pct. 3.2. din Contract, în cazul încălcării condițiilor de achitare de către Cumpărător, conform pct. 2.2. din Contract, acesta achită Vânzătorului o penalitate în sumă de 1% din valoarea mărfurilor livrate pentru fiecare zi de întârziere.

Conform art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Astfel, luând în considerație cele expuse, făcând referire la prevederile art. 774, 775, 858, 934 din Codul civil și art. 166-167 din Codul de procedură civilă, reclamantul a solicitat:

- încasarea în mod solidar de la SRL „V*****” și *****, în folosul SA „*****r”, a datoriei în sumă de 45 333,13 lei, a penalității parțiale în sumă de 65 333,13 lei, a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în suma de 3 869,96 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei, cheltuielile pentru traducerea înscrisurilor în sumă de 400 lei și serviciile de asistență juridică în sumă de 1 000 lei, iar în total suma de 115 736,22 lei.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) din Codul de procedură civilă, procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă este scrisă.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art.172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Prin încheierea din 3 decembrie 2024 a Judecătoriei *****, sediul Centru, a fost primită în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de SA „*****r” către SRL „V*****” și ***** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea Judecătoriei *****, sediul Centru din 3 decembrie 2024 şi copia de pe cererea de chemare în judecată şi de pe înscrisurile anexă, au fost expediate prin scrisoare cu aviz de recepție (f. d. 24), în adresa părților-pârâte, aceștea fiind obligați în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi

a înscrisurilor anexate, să prezinte referința scrisă privind acțiunea reclamantului şi toate probele necesare care confirmă obiecțiile sale.

Deși, părțile-pârâte au recepționat la 18 decembrie 2024 (f. d. 25) încheierea de primire a cererii de chemare în judecată în procedură și a înscrisurilor anexate, pârâții în termenul stabilit nu au prezentat referința și probele necesare care ar confirma obiecțiile sale.

Având în vedere că pârâții nu au depus referință în termenul acordat, în conformitate cu art. 276^4 alin. (2) din Codul de procedură civilă, judecătorul soluționează cererea de chemare în judecată în baza materialelor anexate la dosar.

Motivarea

Examinând cererea de chemare în judecată și materialele dosarului în raport cu prevederile legale pertinente, judecătorul consideră necesar de a admite acțiunea depusă, din următoarele motive.

Potrivit art.276^2 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Dispozițiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispozițiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

În conformitate cu art.118 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Din materialele cauzei s-a constatat că, la 11 august 2021, între SA „*****r” în calitate de vânzător și SRL „V*****” în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 216 cu plată amânată (f. d. 8).

Conform pct. 1.1. din contractul enunțat, Vânzătorul se angajează să transmită în proprietatea cumpărătorului produsele sau serviciile, denumite în continuare „Bunurile”, în conformitate cu factura fiscală, iar Cumpărătorul se angajează să accepte și să plătească Vânzătorului prețul acestuia, în condițiile prezentului contract.

Potrivit pct. 2.1. din contract, data livrării se consideră a fi data la care sunt emise facturile fiscale. Sortimentul, prețurile și condițiile de livrare se stabilesc de comun acord de către părți, iar conform pct. 2.2. al contractului, Cumpărătorul plătește bunurile (serviciile prestate) expediate de vânzător în termen de 30 zile de la data primirii bunurilor. Data plății este data primirii banilor în contul curent al Vânzătorului.

Pct. 2.3. al contractului stipulează că, valoarea creditului pe bunuri acordat de Vânzător Cumpărătorului nu poate depăși 30 000 lei.

Totodată, din materialele dosarului, se atestă că, la 11 august 2021, a fost semnat și un contract de fidejusiune, între SA „*****r” și *****, prin care ***** a devenit fidejusor și s-a obligat să răspundă solidar cu SRL „Vansetrans” pentru neexecutare sau executarea necorespunzătoare față de reclamant a obligațiilor asumate prin contractului de vânzare-cumpărare nr. 216 din 11 august 2021.

Astfel, înscrisurile menționate atestă că părțile în litigiu SA „*****r”, pe de o parte și SRL „V*****”, pe de altă parte, au dat naștere unui raport juridic civil rezultat din contractul de vânzare-cumpărare.

Conform art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislației civile. Iar, conform alin. (2) lit.a) al aceluiași articol, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Conform art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute.

Conform art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Potrivit art. 1108 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte

părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Prin urmare, patea-reclamantă a invocat neexecutarea obligațiilor contractuale legate de datoria neachitată, solicitând încasarea solidară de la SRL „V*****” și *****, în beneficiul SA „*****r”, a datoriei în mărime de 45333,13 lei.

Despre existența datoriei, partea-pârâtă a fost somată în data de 28 august 2024, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la cererea de chemare în judecată, această somație fiind lăsată fără răspuns (f. d. 55).

Așadar, reieșind din stipulările pct. 1.1., 2.1., 2.2. ale contractului de vânzare-cumpărare, prețul mărfurilor este stabilit în mdl și se indică în facturile fiscale eliberate odată cu livrarea lor către cumpărător, urmând a fi achitat costul mărfii în decurs de 30 zile de la primirea mărfii și a facturii fiscale care însoțește lotul de marfă respectiv.

Prin urmare, de către partea-reclamantă au fost eliberate facturile fiscale nr. AAQ3578257 din 02.11.2023 în sumă de 16880 lei, nr. AAQ3578322 din 03.11.2023 în sumă de 1250,00 lei, nr. AAQ3583775 din 29.01.2024 în sumă de 31120,00 lei (f. d. 11-13).

Astfel, se atestă că, în temeiului contractului de vânzare–cumpărare nr. 216 din 11 august 2021, societatea-pârâtă SRL „V*****” a acumulat față de SA „*****r” o datorie în sumă de 45333,13 lei, fapt confirmat prin actul de verificate din data de 26 noiembrie 2024 (f. d. 10).

Având în vedere circumstanţele descrise, instanţa de judecată conchide că, cerinţa părții-reclamante SA „*****r” privind încasarea solidară din contul SRL „V*****” și ***** a datoriei în sumă de 45333,13 lei, este întemeiată şi urmează a fi admisă. Or, la materialele dosarului lipsesc oricare probe în sensul art. 965 din Codul civil, care ar confirma stingerea obligației, încetarea raportului juridic și lipsa temeiului de despăgubire a creditorului.

Potrivit art. 901 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-1 despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă.

Conform prevederilor art.934 alin. (1) din Codul civil, creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligației.

Potrivit pct. 3.2. din Contract, în cazul încălcării condițiilor de achitare de către Cumpărător, stabilite la pct. 2.2. din Contract, acesta achită Vânzătorului o penalitate în sumă de 1% din valoarea mărfurilor livrate pentru fiecare zi de întârziere.

Conform art. 947 alin. (1)-(4) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă

valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere. Părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decât prejudiciul.

Conform art. 948 din Codul civil, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancţiunea nulităţii absolute.

Reieșind din prevederile menționate, se deduce că clauza penală poate fi definită ca fiind o convenție accesorie prin care părțile determină anticipat echivalentul prejudiciului suferit de creditor ca urmare a neexecutării, executării cu întârziere sau necorespunzătoare a obligației de către debitor, însă nu este un mijloc la îndemâna creditorului pentru realizarea creanței sale, ci apare doar ca modalitate de evaluare a prejudiciului suferit de creditor, în caz de neexecutare a obligației de către debitor.

Conform calculului prezentat, pentru perioada 02.12.2023-26.11.2024, penalitatea constituie 136254,50 lei (f. d. 18).

Conducându-se de prevederile legale pre-citate și având în vedere faptul că partea-reclamantă solicită încasarea penalității reduse în mărime de 65333,13 lei, instanța va dispune de a se încasa în mod solidar de la SRL „V*****” și *****, în beneficiul SA „*****r”, penalitatea în mărime de 65333,13 lei.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 83 alin. (1) – (2) din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

În conformitate cu art.94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Prin ordinul de plată nr. 2247 din 11 noiembrie 2024, partea-reclamantă a achitat taxa de stat în sumă de 3871,16 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei (f. d. 3, 3verso).

Astfel, luând în considerare prevederile art.94 din Codul de procedură civilă, instanța va dispune încasarea solidară de la SRL „V*****” și *****, în beneficiul

SA „*****r”, a sumei de 3871,16 lei cu titlu de taxă de stat și a sumei de 200 lei cu titlu de taxă de timbru.

Conform art.96 alin. (1), (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În acest sens, partea-reclamantă SA „*****r” a anexat la materialele dosarului ordinul de plată nr. 2239 din 11 noiembrie 2024, prin care a achitat cu titlu de cheltuieli de asistență juridică avocatului Radu Cezar Crețu suma de 1000,00 lei pentru prestarea serviciilor juridice (f. d. 2, 19).

Respectiv, în baza prevederilor legale enunțate mai sus, instanța consideră oportun de a admite cerința ce ține de compensarea cheltuielilor de asistență juridică, și de a încasa din contul pârâților suma de 1000,00 lei, ca fiind una rezonabilă și potrivită, în corespundere cu volumul de muncă efectuat, cu complexitatea cauzei, precum și de faptul că cererea a fost admisă.

Totodată, partea-reclamantă a suportat cheltuieli de judecată cu titlu de cheltuieli pentru traducere în mărime de 400 (patru sute) lei (f. d. 20-21), care urmează a fi încasate din contul părților-pârâte în beneficiul părții-reclamante.

Prin urmare, având în vedere ansamblul considerentelor expuse mai sus, în conformitate cu prevederile art. art. 276^2 -276^4 din Codul de procedură civilă al RM, judecătorul

Dispozitivul

h o t ă r ă ş t e:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de SA „*****r” către SRL „V*****” și ***** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează în mod solidar de la SRL „V*****” și *****, în beneficiul SA „*****r”, datoria în mărime de ***** și trei,13) lei, p***** lei, cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 3869,96 (trei mii opt sute șaizeci și nouă,96) lei și taxă de timbru în mărime de 200,00 (două sute,00) lei, cheltuielile de traducere în mărime de 400,00 (patru sute,00) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000,00 (o mie,00) lei.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei *****, sediul Centru.

Judecătorul Svetlana Cușnir